

*Т. 30.* Елены (ругачи). *Гл. 186.* Младо рогаче, — Младо рогаченце. *Сб. 86.* **Рогачевъ** *пр.* олений: Левъ и Мечка изедно намѣрили рогачево щене. *Сб. 41.*

**Роглѣцъ** *с. м.* улитка. Буба леже, буба не, самаръ носе, коинъ не, рогови има, волъ не (полджавъ, роглѣцъ). *М. р. 532 (лат.).*

**Рогозина** *с. ж.* **Рогозка** *с. ж.* рогожа (*син. асъръ*): Та па е фаналъ майка си, Съсъ рогозина я обиви, И съсъ катранъ я намаза. *Ч. 292.* Облогъ ми чиниле лудо емъ девойка, На едно да ми спѣтъ три дни и три ноке, На една рогузина, На една перница. *М. 336. ср. ib. 163.* Ръжи цвете рано цавти! Подъ ръжето е рогозина, На рогозина белъ проскефалъ, Тамъ седише старъ Новако. *В. 205. ср. ib. 64.* Щомъ стигнахъ у момини, на дворъ-тъ ся простира широка рогозка и постылка върху ѝ, обиколена съ дъски за сѣдане. *Ч. 75.* Проста една рогозка (*une natte de jonc grossier*) му служаше за легло. *Т. 232.*

**Рогозчица** *ум.*: Пустили ми ругосчица. *Бонч. 49.*

**Рогуша** *с. ж.* *знателъ* кози: Една коза имамъ, Деветъ села храна! Козице ле, козано! Моя сива рогуше! *Ч. 156.*

**Рогче** *с. с.* жулъ: Жълкъ (базнакъ, рогче). *Сб. 6.*

**Рогъ** *с. м. съ чл.* **Рогѣтъ** **Рогá,** *мн. ч.* **Рогове,** *дв. ч.* **Рогá,** **Рогче** **Роджé** **Рожé** *ум. 1)* рогъ: Буба леже, буба не, самаръ носе коинъ не, рогови има, волъ не (полджавъ, роглѣцъ). *М. р. 532.* Ако ти еленъ дохожда, Нищо ти зулумъ не стори: На слогъ рогове остави. *М. 130.* Имашъ и преголѣми рога, за да са пазнишъ. *Сб. 86.* На бодливъ крава Господъ рога не дава. *Ч. 187 (посл.).* Билъ за завѣдъ трѣбува да има космы измежду рогове-ты рунтавы. *Л. Д. 73 р. 270.* Щомъ азъ са поутѣшихъ малко, щомъ са извѣстихъ, чѣ Стана е жива и здрава, то и други нещастия ми показаха роговете си. *З. 20.* По нѣкога и рожето на главъ-тъ (бубенъ) почериѣ. *Л. Д. 74 р. 188.* Едно куцо волице С' едно криво *рожище.* *М. 533.* Фѣла тебе вакло ягне, Какво бѣше твоѣ майки А ягне му отговаря: Мѡѣ майки лична бѣше Лична бѣше та обична *Рогови* ю позлатени. *Пс. 21—22.* 2) рогъ (*инструментъ*): Засвирихъ въ рогъ на стражницъ-тъ. *Р. 48.* Стоянтъ ми млади войвода Со жалто рокче провикна. *М. 81.* 3) угодъ: Запалили са, маръ мамо, Караджови-тъ дворови, Отъ четирытѣхъ рогови. *Ч. 313.* Сега гайдъ-тъ завѣждатъ крѣстницъ въ кашни при булка-тъ, коя-то ся мадри въ рога права. *Ч. 86.* Земете сега стъкло отъ другъ кроежъ, на прѣднѣ дебелъ клинъ отъ стъкло съ три страны и три рога. *Л. Д. 71 р. 103.* 4) серпъ (*у мѣсяца*): Заведе я на край земя Дѣка сънце рок зададе—да огрее. *Пс. 21—22, 556.* Кога утре изутрина. Дробни дзвезди разказаха, Месечина рокъ зададе, Ете капа къде идеть Гола, боса го-

*р. 081.* Сѣмъ торатъ. *Сб. Старо губило, младо робило. М. 130.*